Brassó, 1893. IX. évfolyam. 57-ik szám. Csütörtök, május 18.

Bérmentesítetlen levelek el nem fogadtatnak.

Előfizetési árak:
Helyben házhoz hordva, vagy vidékre postán küldve:
Egész évre . . 7 frt — kr
Félévre . . . 3 „ 50 „
Negyedévre . . 1 „ 75 „
Külföldre egész évre 20 frank.

Egyes szám ára 5 kr. a kapható a kiadóhivatalban a Gross Gusztáv lottókollektorsjában

BRASSÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

A Brassói Magyar Kaszinónak, az E. M. K. E. brassómegyei választmányának és a Brassói Magyar Polgári Körnek hivatalos közlönye.

Hirdetések felvétetnek a kiadóhivatalban

Hirdetések díja:
4 hasábos garmond-sor vagy annak helye 5 kr. Nagyobb és többszöri hirdetéseknél kedvezmény. Minden egyes hirdetmény után még külön 30 kr. bélyegdíj fizetendő

Nyilttéri közlemény sora 10 kr

Hirdetések és Nyilttér díjai előre fizetendők.

Megjelenik hetenkint háromszor: kedden, csütörtökön és szombaton.

Szerkesztőségi iroda
Brassó, Kapu-utcza 24. szám alatt,
hová a lap szellemi részét illető közlemények intézendők.

Felelős szerkesztő:
Dr. ZAKARIÁS JÁNOS.
Kéziratok vissza nem adatnak.

Laptulajdonos:
A Közművelődés irodalmi és münyomdai részvtárs. Kolozsvár.
Kiadó: Bernstein Márk — Brassói Közművelődés nyomda.

Hadseregünk és nemzeti tradicióink.

Nem tudnak feledni? Most talán kevésbbé, mint huszonöt évvel ezelőtt?

Mikor — most már huszonhat éve — megkoronáztuk felséges Urunkat királyunkat, Ő lovagiasan, nagy szívvel annak a honvédségnek ajándékozta a nemzet által neki felajánlott koronázási ajándékot, a mely honvédség 1848—1849-ben a magyar alkotmányért, szabadságért, Magyarország önállóságáért, függetlenségéért küzdött, harczolt, ontotta vérét az akkori osztrák hadsereg ellen.

Akkor fátyolt vetettünk, fátyolt vetettek a multakra, az 1848—49 véres eseményeire, békejobbot nyujtott egymásnak a nemzet és királya, dinasztiája s egy uj korszakot kezdettünk élni, a kiegyezés, a feledés korszakát.

Megszünt a bizalmatlanság, a féltékenység. A magyar nemzet bizott abban, hogy állami önállósága, függetlensége, alkotmánya, többé nem lesz veszélyeztetve a központosító osztrák törekvések által, a dinasztia pedig bizott a magyar nemzet törvénytiszteletében, a trón iránti hűségében.

Nemzet és király nem csalódott egymásban. Bebizonyult, hogy a kölcsönös bizalom jogosult, a kiegyezés helyes, a multak feledése időszerű volt.

A lefolyt huszonöt év alatt meggyőződhettek, a magyar nemzet pártatlan áldozatkészségéről, a trón iránti hűségéről, loyalitásáról, s Magyarországnak is volt oka áldani e huszonöt év alatt legalkotmányosabb koronás királyát.

De hálátlan volna Magyarország népe, ha a béke napjaiban is meg nem emlékeznék nagyjairól, hőseiről, vértanuiról, bünt követne el, ha megfeledkeznék azokról, kiknek önállóságát, állami létét köszönj.

S ha fátyolt borittottunk huszonöt évvel ezelőtt a multakra, ha feledni kívántuk a véres harczokat akkor, miért most kiéleseiteni az ellentéteket?

Magyarország népe, a magyar nemzet ünnepli szabadságharczainak hőseit, az 1848—49-iki vértanukat. Szobrot emelt hazánk fővárosában Budapesten, Buda várában emléktuk tiszteletére. Május 21-én Buda vára megvivásának évfordulóján lesz e szobor leleplezésének nagy nemzeti ünnepe.

A kegyelet, az áhitat érzetével várjuk e napot, mikor azok emlékének áldozhatunk, a kik a mi jövőtunkért, a mi szabadságunkért áldozták éltüket, vértüket.

S Magyarország népének ez áhitatos érzését, egy bántó, éles ellenmondás zavarja meg: Lobkovitz herczeg hadtestparancsnoki rendelete, mely a közös hadsereg tisztjeit (a tartalékosokat és nyugalomban lévőket is) eltiltja a budavári honvédemlék ünnepségétől.

Tehát a magyar király, mint legfőbb hadur jogara alatt álló hadseregnek demonstrative megtiltatik e hazafias ünnepen való részvétel; megtiltattik ez mindazoknak a magyar honpolgároknak, kik mint katonák szolgálják a hazát.

Ez lenne eredménye, a negyedszázados hűségnek, áldozatkészségnek, ide vezetett a kiegyezés békéje, melyet oly hiven betartottunk!

Nem enyhíti, sőt fokozza hazafias aggodalmunkat, érzékenységünket az, hogy e rendelet nem mond ujat, csak ismételteti, fentartja azt a magatartását közös védőrönknek, mely már Bem tábornok és az aradi vértanuk szobrának leleplezésekor jelentkezett.

S ha elgondoljuk még, hogy maga a szoborbizottság is elkövetett mindent, hogy a leleplezési ünneptől, minden politikai czélzatosságot távoltartson, s koronás királyunkhoz ez alkalommal hódoló feliratot intézett, — akkor valóban magunkká kell tennünk egyik fővárosi lap következő sorait: „Oh, be egyszerű volna ama magasságbeli urak teendője, s mi könnyen helyreállíthatnák vele a meggavart összhangot, visszahelyezve mindazt, mi a kiegyezés szellemébő l következik! Csak hagyniok kellett volna a dolgokat természetes folyásukban. Eljött volna pár generális, pár száz honvédtiszt az emléknünepre, a hogy eljöttek tegnap Arany János szobrához, képviselni fogékonyságukat, szolidáris érzéseiket a nemzeti kegyelet eszméje, tárgya, nyilvánulása irányában. Magyarország ennek láttára lelkes örömet érzett volna, s e szép május hó a tavasz evolucióját hozta volna létre a nemzeti élet s a véderő közti viszdnyban dus termést, bő aratást igérve a trón és haza javára."

Igy pedig a szlkségtelen bántó tilalmi rendelettel ujabb viszályt szitottak, melynek következményei ma még beláthatlanok.

Nekünk, kik távol állunk a pártok küzdelmeitől, kik a kiegyezés alapján a szabadelvű magyar nemzeti kormányt addig, a mig és a mint ez irányt követi, önzetlenül követjük, de önálló véleményünket el nem hallgattuk és el nem hallgatjuk, — fáj látnunk ezt a viszályt, melyben erőinket gyöngítjük, s a megerősödést, a magyar állam belső konszolidációját lazítjuk.

Jól tudjuk, hogy ilyen és hasonló viszályokra mindég ujabb alkalom nyilik mind addig, mig közös véderőink régi hagyományos szelleme át nem alakul, mig körében meg nem érik a tudat, hogy e hadsereg nem utódja a 48 előtti osztrák hadseregnek, hogy e hadsereg a magyar állam hadserege is, és szelleme nem állhat ellentétben a magyar alkotmánynyal, a magyar nemzet szellemével, hagyományaival. — Közös véderőnk szellemének ez átalakulását pedig csak egy magyar tannyelvű, magyar szellemű katonai akadémiától várhatjuk; s azért ismételjük ez alkalommal is azt, a mit a véderő-vita alkalmával e helyen mondottunk, hogy: Magyarország számára magyar tannyelvű, magyar szellemű katonai akadémiát követelünk.

Dr. —s.

TÁRCZA.

A papa győzött.

1.

Az öreg ur határtalan jókedvvel és kimondhatatlanul havas lábbal lépett be a nappaliba. Bazyogó arczczal dobta az egyik székre ben kövésbbé havas kalapját, a másikra nagy kabátját s szakadatlan szóáradat közben simogatta azumorás bajuszát.

— Nina lelkem! Nina, tudod-e, mi a hír? Képzeld csak, az ünnepekre ide jön Pista. Sárdy Pista a Bánátból. Kölfoldre utadte előbb egy pár napot itt tölt pálunk.

Ő nagysága nagy valószinüségei szokva lehetett az ilyfajta kitörésekhez és hasonló lelkesedéssel várt vendégekhez, mert végtelen nyugalommal és érezhető hangsulyozással fordult az öreghez:

— Valami tarokk Pista, vagy épen valami élő adoma tár?

— Látod, édes lelkem, mennyire okénélkül gazyogsz. Látod, itt van ni, maga Bandi irja, Bandi, a kivel ugy éltünk az iskolában és az egyetemen, mint Castor és Pollux, ő maga irja, nézd csak: „A fiamat egy napra hozzád küldöm, hogy a nagy utra önts bele egy kis lelkesedést és jókedvet."

— De hát miféle a fia?

— Diplomás ügyvéd, kedvesem, a mult héten kapta a diplomát s miélőtt irodát nyitna, egy kis körutra megy.

De már erre az asszony is fölkelt, hanem előbb kellő előrelátással odaszólt Margitnak, a ki a hímzösztalka mellől hallgatta eddig élénk figyelemmel a papa előadását.

— Margit, nézd meg, rendben van-e már az ebédlő.

A szőke szép leányka, engedelmes készséggel sietett át a szobán, a mama pedig láthatólag elszomorodva nézett a papára.

Az öreg azonban nem engedett.

— A kiállítason láttam őket utoljára; akkor még csak olyan nebulók volt a gyermek. De azóta? Alig várom már, hogy . . . de inni, miért lettél olyan szomoru, lelkem, mi?

— Hát mond csak, igazán eljön ez a Sárdy fiu?

— Hogyne, mikor Bandi irja; velem soha sem szokott tréfát tenni!

Az asszony arcza egyre borusabb lett, mint közeledő nyári zivatar idején az égbolt.

— Hogy épen most kell jönnie. Most, mikor Károly sincs a városon.

— De hát mi köze Károlynak ahhoz a dolorhoz, ha én a legkedvesebb barátom fiát várom?

— Ilyenek vagytok ti mindig; hiszen tudhatod, milyen érzékeny az a fiu. Mit fog mondani, ha egy fiatal ember eljön ide látogatóba, mert a legjobb barátod fia?

— No, ez szép! Ugyan, kérlek, miféle nekem Károly?

— Miesoda? Még kürdezheted? Hát nincs neked leányod? vagy nem látlad, hogy Károly a legkomolyabb szándékkal jár a házhoz? Mahoinap albiró lesz, akkor bizonyosan nyilatkozni fog, és te mindezekre azt kérdezed, hogy mi közöd neked Károlyhoz? . . . . Ilyen voltál különben te mindig. Mit neked a családod, a leányod, neked csak az iskola, az egyetem, a jó pajtás! Vagy azt akarod, hogy a világ nevessen házadon s a te gyámoltalanságodon, ha annyi idő után most hagyi itt Károly?

Ős ilt legsulyosabb argumentumok gyanánt két nehéz könycseppet törült ki szeméből.

A jóságos arczu öreg ur pedig ugy megszeppent ezekitől a könyvektől, mint a kis gyerek az eltörött pohár koczczanásától. Megdöbbenve tipegett jobbra-balra, hol a kabátja szobában keresgélt, hol a bajuszát simogatta, s egyáltalában nem volt tisztában azzal, hogy magát mentse-e, vagy a feleségét vigasztalja. Jobbnak látta az utóbbit.

— Nina fiam, de mondd hát, mit tegyek. Csak nem irhatom, hogy ne jöjjön. Holnap már annyigy is itt lesz.

— Persze, hogy nem irhatsz!

— Aztán tudom én azt, hogy az a fiu jámbor egy gyerek, az apja is olyan volt. Szinte ugy tekintem, mintha rokon volna.

— Szegid fiu? No hiszen tudom én istenem, hogy a te rendes szokásod majd olyan bátorrá teszi, mint a milyen akármelyik asztfalt-betyár. Addig ölelgeted, dicséred, lelkesedel érte, hogy aztán vége mindennek.

És addig érvelt, magyarázott az öregnek, hogy az végül fütt-fát megigért s olyan szelid lett, mint a bárány. Aztán, — hiszen, hogyne, mikor a feleége olyan okosan megmagyarázta, — hogy bizony csak csinyján kell bánni az ilyen tátyú gavallérokkal, mikor az ember férjhezadó leányának biztos parthie kinálkozik.

Két napra rá megérkezett Pista. Pártalan vendégszerotet fogadta. Maga a mama vezette az egész fogadtatást, ő volt a szóvivő; a papa csak örvendezett s csak gondolatban ölelkezett és lelkesedett. Az asszony tudja ennek a módját!

A fiu pedig mindezek fejében magnyerően kedves és udvarias tudott lenni.

Érdekesen adta elő atyja véleményét egykori jó barátjáról, kedves és lekötelező volt a mama iránt, de természetesen legörömesebb foglalkozott Margittal.

A szép gyermek kedves arczán édes báj ömlött el, csillogó és mégis szelid szemével élénken kiséróe a csinos arczu, szőke fiu minden szavát, minden mozdulatát, s olyan kedvesen csicsergett a hozzá intézett kérdésekre, mint egy ártatlan madárka a ringó ágakon. Pista exzasiba látszott jönni ez elragadó jelenség bűvölő hatalma alatt, ujabb és ujabb alkalmat adván a mamának szárfele apró kérdésre, a mikre aztán ujból és ujból kimerítően felelgetett. Hisz ugy kellett.

A késő éjfél vetett véget a csevegésnek, a mikor is a mama aggódó arczczal fordult a papához:

— No, ez nagyon szépen kezdődik.

Az öreg ur nem szólt semmit, az ő szerepe már ugy is a hallgatás egy pár napig. Befordult és simodott a kóóos, kétes jövőről,

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Két legifjabb honvéd.

Brassó, 1893. május 9.

Tekintetes szerkesztő ur!

A brassói honvéd-egyletnek is van két tagja, kik „a legifjabb honvédek" sorába tartoznak:

1. Duka Ferencz, Londonban élő derék hazánkfiának dr. Duka Tivadarnak öccse, szül. Zemplénmegyében Dukafalván 1852. márczius havában. 1848-ban, mint tanuló önkéntesen állott be a honvédekhez s végig küzdötte a magyar szabadságharczot, mint alhadnagy a 42. 52. és 102. zászloljában. A 70-es évek ben országgyűlési képviselő és a háznak jegyzője volt; most m. kir. dohányraktári gondnok Brassóban.

2. Kiejszeczni Jeszenszki István, született 1832. junius 31-én Marosujvárt Alsófejérmegyében, apja bányahivatalnok volt. 1848-ban végezte a gymnáziumot N.-Szebenben és a bécsi Theresianumba volt menendő, midőn az ölch lázadás Erdélyben kitört. A felesapott katonának; vissze kergette el Szijjártó főhadnagy toborzó tiszt a lenagyos arczu, gyenge testalkatu gyereket a sorozási helyről, míg szeptember 14-én Keczely Sándornak ajánlata folytán fölvétetett a XI-ik honvédzászlóaljba Kolozsvárt.

Az ezen zászlóalj által vivott minden csatákban résztvett a kivitra magának a főhadnagyi rangot. 1860—65-ben a magyar ifjúságban szolgált Olszorsrágban is, a cuncui tisztiiskolában mint tanár volt alkalmazva.

1869. augusztus havában a m. k. honvédségben alhadnagynak lett kineveve, a jött 18 év alatt alezredességig felvitte.

1888. október óta, mint nyugalmazott alezredes él Brassóban s a brassóvármegyei 1848—49-es honvéd-egyletnek elnöke.

X. Y.

A brassói iparos ifjak egylete,

melyről oly sokszor volt alkalmunk dicséröleg megemlékezni s a mely oly buzgó, lelkes tevékenységet fejt ki, mint ritka más egyletünk, a betöltött tíz év után uj korszak előtt áll. Alapszabályainak most folyamatban lévő módosításával — mintán a kertileti betegsegélyző pénztárak életbeléptetése folytán a betegsegélyezési és temetkezési ág megszüntettetett — most mint tisztán önkéntő egylet szervezetik s e czélja elérésére hatványozottabb mértéken fog működhetni. Tervbe van véve még a munkanélküliekel és utazókat segélyező ág, valamint egy rokkant alap szervezése is, és valószínű, hogy ezen ujjászervezés az ország valamennyi önkéntő egyletét egymással vagy szoros kölcsönösségi viszonyba hozza, vagy egy erős országos egyletté alakítja.

Brassói iparos ifjaink önkéntő egylete becsülettel törekszik megfelelni önkéntő czimének, s midőn az egylet vezetősége feladatául tűzte ki állandó felolvasási czikluson, szakértekezések, különböző tanfolyamok tartását, dal- és szinisziskolát is ujra szervezi s előbbinek vezetésére kitűnő erőről gondoskodik, egyuttal egy vegyeskart is létesítve kebelében.

Csak dieséretre méltó nemes törekvés az, melyet az egylet eddig is kifejtett s lövöre még fokozottabb mérvben várhatunk; és mindenesetre méltó, hogy önálló iparosaink ilk Brassóban ma már — hála istennek — szép számmal vannak, ezen minden izében magyar szellemű ifjusági egylettel tőlük tehetőleg szellemileg és anyagilag támogassák.

Ezen támogatásra számítva, bocsátottuk ki az egylet vezetőségére a tagok gyűjtése czéljából az alábbi felhivást: Brassó varos iparos mestereihez, melyet az ifjusag nemes buzgalommal terjeszt; s midőn azt lapunkban is közöljük, résztunkről is chajtjuk, hogy annak meglegyen a várt eredménye s hiszük, hogy rövid időn belül nem lesz Brassóban intelligens iparos segéd, ki az önképtő egyletnek tagja ne legyen.

A körlevél a következő:

Kérelem Brassó város i. iparos mestereihez!

Az a jóakarat, melylyel Czimed magyar társadalmi életünk közérdekei, különösen pedig az iparos osztály erkölcsi és anyagi érdekeinek előmozditása s támogatása iránt viseltetik, felbátoritnak minket, hogy szintén az iparos osztály érdekében erkölcsi és anyagi támogatását, segítségét kérjük.

Köztudomásu Czimed előtt, hogy „Iparos ifjak önképtő és betegsegélyző egyesülete" nér alatt városunk iparos ifjusságunk törekvő része már az 1882. évtől kezdve testülletté alakult, mely időben ugy az önképrés, mint a segélyezés munkamezején nem kicsinylendő eredményekhez jutott. — Több oldalu működésére betegsegélyző ágát a nm. m. kir. belügyminisztérium az 1891. évi XIV. t. cz. megalkotásával beszüntette. Mi tiszteletet hajlunk meg az országos és általános érdek alatt parancsolt ezen magas intézkedés előtt s rajta vagyunk s leszünk, hogy nyujtandó felvilágosításaink által az illegenkedőket a magas kormány ezen intézkedésével megbarátkoztassuk; a betegsegélyezéssel felhagyván, minden erőnket az önképzésre és czélszerűsére — mely nélkül egész embert, állást betölteni képes iparost nem képezhetünk, — kivánjuk forditani. Betegsegélyző egyesületünk tisztán önképtő körré alakult át s mint ilyen czélja

a szellemi tovabb fejlődés előmozditása; a szakképzés tökéletesebbé tétele s a pályánk sikeres betöltéséhez szükséges ismeretek megszerzése, azoknak fejlesztése, bővítése.

Egyesületünk elnöksége szerencsés volt a tanári és tanitói kar kiváló férfiai s önálló iparosaink nevesebbjei közül többeket megnyerni, kik önképző egyletünkben időnként tartandó felolvasások, gyakorlati előadások stb. eléréseik, czélunk eléréséhez, törekvéseinkhez jutattani szivesen nyujtanak segédkezet. Tart az egyesület állandó helyiséget, olvasó- és jatszótermet, könyvtárt, irodalmi és szaklapokat; rendez ismeretterjesztő és szakoktató felolvasásokat, mükezelési előadásokat, szervez dalszakosztályt stb.

Feladatai közé fog tartozni továbbá az uj alapszabályok szerint: a munkaközvetités munkaadók és iparossegédek közt, kik egyletünknek pártoló illetve rendes tagjai; a munkanélküliek és utazók segélyezése, valamint a tisztességes munkában elaggott tagok számára rokkant alap létesítése; mely segélyezési ágak szerint az ország valamennyi ilyen egylete szervezendő lévén, tisztességes iparos segéd ezen egyletnek tagja kell hogy legyen, ha nem akar elszigeteltlen, egyedül állani.

És még egyet hangsulyozni kivánunk.

Egyletünk vezetősége hazafias feladatnak tartja a ma már majdnem minden szakegyletben felburjánzott szocziáldemokrata eszméket az által ellensulyozni, hogy kellő felvilágositva tagjait, azon tant hirdeti, hogy egy nemzet, szakképzett, jóratörekvő iparos és jó hazafinak nem lehet feladata államellforgató eszmék szolgálatába állani, melynek czéljaival még maguk a korifeusok sincsenek teljesen tisztában.

Általában önképtő egyletünk teljesen távol tartja magát a politikától, e helyett arra fekteti a fősulyt, hogy czélunkban, józan szorgalmas és szakképzett, müvelt iparos nemzedéket neveljen a hazának, s ha majd nemzetünk ereméves jubileumán az iparos osztály ténykedésével is be fog a nemzet számolni, ama jóleső öntudattal fog működésére visszatekinthetni hazánk minden önképző-egyesulete s igy a mienk is, hogy az elért sikeren neki is vannak érdemei s hogy megtette mindazt, a mit az adott körülmények között megtehetett.

Ezeknek előrebocsátása után már most engedje meg Czimed, hogy egyesületünk nevében s az iparos osztály, különösen pedig az iparos ifjuság érdekében következőre kéressük:

1. Mint munkaadó, sziveskedjék oda hatni, hogy segédei sorakoznak az „Iparos ifjak önképző egyesületébe". a hol mindazon hasznonal szerakoztató eszközök fölött, melyre egy türekvő iparos ifjunak elkerülhetetlenül szüksége van, rendelkezhetik.

Áldozatról, megterhelteterről szó sem lehet; hisz az 50 krnyi beiratási díj mellett a havi tagsági díj, 15 krajczár, oly csekély összeg, melyet a legszerényebben díjazott iparos segéd is megfizethet s mely összeggel az egylet által nyujtott előnyök, erkölcsi és szellemi nyereség össze sem hasonlitatók.

2. Tanonczaival ismertesse meg a komoly czélzattal munkáló testülletek és ledérkedésnél, a közkelet csendjét, biztonságát felforgatni törekvő egyesületek közötti különbséget; figyelmeztesse öt minden alkalommal a reá várakozó komoly munkára, tevékenységre, a felszabadulása alkalmával ajánlja nékik az egyesületünkbe való belépést.

3. Kérjük Czimedet, hogy a fent jelzett erkölcsi támogatás melleit segítse ügyünket anyagi áldozatkészségével s évi 1 frtnyi tagdijjal lépjen egyesületünk pártoló tagjai sorába, hogy ez által is jó példával menvén elöl, a közérdek javára irányuló igaz törekvéstünk mielább s minél erősebb alapon biztosittassék.

— És végül

Kérjük, ajánlja figyelmébe segédeinek, miszerint folyó évi julius és augusztus havak minden vasárnap délutánjan az egyesületi helyiségben (Fekete-utcza) ingyenes felolvasások, előadások fognak tartatni, melyre az iparos pályán működő fiatalsag esennel meghivatik.

Ügyünket, kérésünket s a taggyűtésére közelebbről kiküldendő küldötteinket jó akaratába ajánlva, maradtunk hazafias üdvözlettel

Brassó 1893. május hó 18,

a „Brassó Iparos Ifjak Önképző Egyete" nevében.

az elnökség.

HELYI HIREK.

— **Felkérjük** lapunk azon igen tisztelt barátait, kiknél lapunkra vonatkozó gyűjtőivek vannak, hogy azokat miélőbb lapunk kiadóhivatalához beküldeni sziveskedjenek.

— **Unitárius istentisztelet** lesz hétfőn, pünkösd másodnapján délelőtt 10 órakor az uj ev. ref. templomban, mely alkalommal Vaska Béla sepsi-szentkirályi unitárius beszólgáló lelkész fog szabadságot tartani s istentisztelet után Urvacsora-osztás is lesz.

— **A vizvezeték** építési munkálatai immár megkezdettek. A Salamonkő alatti nagy

---

régi ábrándok megvalósuláséról édesen, és álmában ölelgette Pistát.

A két gyermek vajjon mit álmodott? Bizonyára fakadó, rózsaszinű hajnalt, kedves képeket aranyos ködben, a miről valósághan, ébren nem is gondolkoztak, a minőket csak a csalóka álom hinthet az ifju szivekbe.

A mama annál kevesebbet aludt. Ot a rideg való, az anyai gondok tartották ébren s a téplődés adott erős fegyvert a vész ellen kezébe.

Másnap együtt csevegett Pistával, kinek véletlenül keze ügyébe esett az album; lapozgatott benne. Ezt is, azt is tudakolta. Végül egy meréni poseeban álló fiatal ember arczképénél állt meg tekintete.

Ő nagysága kérdést sem várt.

— Ez az a Károly, a kit tán többször hallott emlitení is már.

— Valami rokona nagyságodnak?

— Oh nem! Egy igen kedves ember; gyakran jár hozzánk!

— Miféle, ha szabad érdeklődnöm?

— Aljegyző, nemsokára albiró. Sokszor látogatja házunkat, de ugylátszik nem rokonunk.

Megértette a jelentőségteljes tekintetet a közönyösen forgatta tovább a lapokat.

A mama meg volt elégedve magával.

Közönyösen teltek a napok, a bár a fiu viselkedése egészen más irányu lett, mint az első benyomás után következtetni lehetett, az akkor keltett rokonszenvet maga iránt fenn tudta tartani.

Sokat beszélt terveiről, megtesendő utjáról, szülőiről, főleg atyjáról; hosszan beszélgetett az öreg urral, ő nagyságával, gyakorta Margittal is, de az utóbbival mindig csak a legszigorubb etiquette-szerü udvariasággal.

Es a mama arcza napról-napra derültebb lett a szükebb családi körben, már t. i. az öreg ur előtt, a napról-napra kedvesebb, lekötelezőbb a lefegyverzett vendég előtt.

Egy este Margit a zongoránál ült, az öregek a pamlagon, mig Pista egy szék karja dülve, elmerengve hallgatta a melódus akkordok harmonikus zugását, a sirló, panaszos néppal ringató czimeket. Ugy zokogott, sirt a rideg nagy hangszer, mint egy tulvilági syrén.

A rózsás ujjacskák parancsára a hőfehér billentyűk életet, hangot — tán érzést is — lebeltek a néma húrokba, s a kifeszült idegcodás dolgokat beszélt, susogott egy titkos világból, onnan a szivből, s a felvert hangok szárnyra keltek a légben, bejártak minden kis zugot, minden szőgletet a szobában, s keresztek — visszhangot.

Pista hallgatta nénán, megjegyzés nélkül. Mégis különösen hangzott a dal, a mely a pusztákon a népajkon született, ezen modern müvészi hangszeren.

Bizonyára több volt benne a müvészet, mint az érzés!

Mikor az utolsó hang is ringó szárnyakon, sirva repült a többi után, az öreg ur törte meg a csendet.

— Te Pista, apád szépen ülünközött.

— Én is sipolok néha

— Hát csak most allasz elő vele? Adta gavallérja, hadd halljuk!

Pista behozta a szerénykre tiliókot.

Tilinkó hang a zongora után!

Vajjon mit mondhat ez a kis pásztor sip, a melyen a puszták fia sirja el bánatát keserveit, a mellett a hatalmas instrumentum melletti, a melyen a müvelt világ önti hangokba érzelmeit.

Remegve szólalt meg a kis furulya. Nem zugott, nem hivott segélyül harmoniát; egyszerű, keresetlen őszinteséggel panaszolt, zokogott a szivből; beszélt fájdalomról, csalódásról, édesen és sirva, a mint csak az igazi érzés beszélhet. Elandaliott a csönös hangokonál, mint a nyári szellő, mely nádas éjszakákon, szárnyra vesszi onnan a lobogó örtüzek mellől a méla bánatot, s elviszi oda, hová szánva van. A felső hangokná! beszélt nyilaló fájdalomról, reményről, hévvel, melegséggel. Elmondott mindent egymagára, egyedül, ugy a mint akarta, ugy mint az az egyszerű paraszt ott a tarka virágok között, a honnan az őszinteségel, az érzést tanulta.

A leányka ragyogó szemekkel hallgatta az ártatlan tilinkó édes beszédét, mélázó arczczal hallgatta a fájó, sirló dallamot, az őszinte hangokat.

— Visszhang? Gondolta Pista is. Jászott tovább. Hisz a hang az érzéketlen szikláról is vissza zug!

— Ez az utolsó a Károly nótája. Szólt a mama kellő időben.

Pista észre nem vehető kedvetlenséget tette le a tilinkót. . . . Azért hatott tehát?

Csak egy-két napig maradhatot még a háznál.

Egyik délután, mikor ott künn az utczákon a csattogó hidegben élesen nyikorgott a fagyott hó a járókelők léptei s a robogó hintók kerekei alatt, elgondolkozva nyitott be az egyik szobába. Szinte meghökkenve állott meg; Margit egyedül ült az ablaknál.

Oda lépett.

— Mivel foglalkozik, Margit?

— Egy olasz regényt olvasok.

— Istenem, ón de boldog; nemsokára meg fogja látni ezt az istení fölöet, hol nem ismerik a telet, a hol a rideg-ebb évszak is szép tavasz.

— Nagyon várom már!

— Igazán, annyira megunta már itt köztünk?

— Erre nem is teszek megjegyzést. De képzelhető, hogy izgat az a nagy ut. Aztán itt nagyon . . . . hideg van.

Kinézett az ablakon. A fák csupasz ágsig vastag zuzmora fogta körül, az ablaktáblák sarkára fantasztikus jégvirágokat rajzolt a tél fagyos keze.

— Bizonyára sokkal kedvesebb lesz, ott a mindig derült olasz föld kék egén merengeni, — szólt Margit.

— Tán éppen az fáj nekem, hogy itt is nagyon el tudtam ábrándozni a bűvös élénk kék szinen.

Hosszan nézett a leány arczába, mig az

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca

gyűjtő (reservoir) készítéséhez már hozzáfogtak s az ünnepek után a Ragadó völgyi ivóvíz munkálatait kezdik meg.

— A Brassó—háromszéki helyi érdekű vasuton fenforgott forgalmi akadályok immár eltávolíttattak és tegnap reggel a közlekedés ujból megindult.

— A brassói torna- és vívóegylet által a pünkösti ünnepek alkalmával Kovásznaon Gyulafalvára tervezett kirándulás, tekintettel arra, hogy a nagy esőzések folytán a Kovásznáról Gyulafalvára vezető utak teljesen járhatlanokká lettek, egyelőre elmaradt. A kirándulás azonban egy később meghatározandó nap meg fog tartatni. Programmját annak idején közöljük.

— A Rezső körutnak a Kolostor- és Kapu utcza közötti részét ideje volna már egyszer rendbe hozni. A sétány felső oldalán ott djztelenkedik a kávéház piszkos háta és egy ronda kőfal-maradvány. A másik felé a Kolostor-utczával a rel. templomig egy kavics és homok raktár, a hol a sétázórlan heverő kövek tördelnek a dudva. A realisiola kertjének Kapu-utcza felőli része meig is bekerítetlen és rendetlen; azután megint kezdődik egy elhagyott folddarab az iparegylet kertjéig, a hol ismét egy izisételeuil bekeritett helyi disztelenkedik, a melyet nagy latszik, csak azért kerletek be, hogy még batrabban nőjjön benne a dudva. — Nagyon kevés költséggel és faradsággal legalább rendet és tisztasságot lehetne és kellene itt csinálni; a városnak e legelőkelőbb pontján.

— A brassói sv. ref. egyházi dalárda pünköst másodnapján az Európa szálloda disztermében dalestélyt rendez, melyre az érdeklődők figyelmét ezen uton is felhívja. Hogy az estély felette élvezetesnek igérkezik, annak bizonyságául álljon itt a következő műsor: 1.) „Az Urnak napján" Kreutzertől, a vegyeskar által. 2.) „Hymnus" Schubarttól, a nő kar által. 3.) „Népdallűzér" Beleznai Antaltól, a vegyeskar által, és 4.) Zene. Erre következik Kistaludy Károly „A tűvény, vagy nem mehet ki a szobából" czimű vígjátéka, melynek szerepei: Bogdán Vilma, Darvas Anna, Szekely Amália kisasszonyok, Rácz János, Dénes N., Herlicska Nándor, Hilgersz Károly, Dobry N., Szele János, Szele Lajos urak vállalták el. — A műsor végével tánczc.

— Hangversenyt. Rott kisasszony mult hétfőre tervezett hangversenyét utolsó estitőkön tartotta meg a Central szálloda termében, rendkívül csekély számu közönség jelenlétében. Oka ennek, hogy a kisasszony teljesen ismeretlen Brassóban; de talán igy is többen érdeklődtek volna hangversenye iránt, ha műsorát tartalmasabban összeállítja. Ki érdeklődik ma a hangversenyteremben Bragának édeskés Legenda Valaquiája, Ardíti keringője, vagy Thomas Hamlet-elemete és Dopirulva szöttöte le fénylő buzavirágszin szemeit. Nem akarta megérteni e czélzást de folytatni sem tudta a fölvetett témát.

Pista beszélt tovább.

Hanem ott szabad az ég, mindenkié egyformán.

A leányka meglepetve tekintett fel az ifjura s erőltetett mosolylyal jegyezte meg:

— Hát itt nálunk bérbe tartja valaki az eget?

— Azt az eget, a miről én szóltam, a halálig szokták kibérelni, a Károly bizonyosan nagyon boldog lesz, mikor a „holtomiglan — holtodiglan" fogadással pecsételheti meg ezt a szerződést.

A leányka sáppadtan szökött fel, s merven nézett az ifjú szemébe. Valami homályos sejtelem derengett fejecskéjében.

— Ki mondta azt?

Pista meglepetve nézett a fenséges madonna arczára, s hosszu csendben volt ideje átgondolni, hogy miiyen rossz emberismerő.

Remegve lépett a lánykához; megfogta picziny bársony kezét, s esdeklő hangon beszélt.

— Bocsásson meg, ugy gondoltam, de nem egészen a magam feje után.

Margit nem vonta el kezét.

— Károlyt mindig becsültem de nem szerettem soha.

Pista arcza kiderült s ugy vélte, mintha valami tulvilági fény futotta volna körül az ártatlan angyal-arczot; odahajolt fölébe s reszkető hangon suttogta fülébe;

ntzetti Lucisja iránt? Rott kiasszony, ki a programmon a bukaresti nemzeti szinház primadonnájának mondja magát. csinos hanggal bír, mely a középregisterben gyenge, magasabb hangjai erőtlejesebbek. Fűcrejo az eléggé fejlett coloraturában van; szöveg kiejtése nem elégré érthető. Mozdulatlban nem tudjuk, mára vagy mégis, kissé modoros. Kellemes variatiosszal kedvelő szerzőtől a műsornak Honigberger k. a., ki igen csinosan játszott egy tétel Bruch nagy hegedű hangversenyéből és Popper Felix tőbb virtuóz módon játszott Schubert — Röver, Lindner és Popper Dávid-féle cellodarabok t. — A hangverseny fénypontját ez utóbbiak képezték.

— A Kronstädter Männergesangverein, a mint értesülünk, a pünkösti ünnepekre Beszterczére rándul, ott hangversenyt, s a beszterczei dalárdával együtt kedélyes estélyt rendez.

KÜLÖNFÉLÉK.

— Emke-bálÉdesen. Az „Erdélyrészi Magyar Közművelődési Egyesület"-nek folyó évi rendes közgyűlése alkalmábólÉdesen e hó 28-án az Angol-szálloda termében fényes bál rendeztetik az Erdélyi Gábor, gr. Kornis Viktor, id. br. Bornemissza Károly és gr. Bethlen Bálint vőnnösége alatt.

— Az Arany-emlékszobor leleplezése alkalmából a „Képes Családi Lapok" legutóbi 20-ik száma a nagy kőtő arczképén kívül egy igen érdekes esztétikai czikket tartalmaz Arany Jánosról Tolnai Lajos kitűnő írónk tollából. E czikk mélő feltűnést fog kelteni országszerte s már előre felhívjuk rá az olvasók figyelmét. Az emlitett szám többi közleményei is fölöttébb érdekesek s bizonyságot tesznek a szerkesztőség ama körülöttkinő szakavattságáról, melyet a „Képes Családi Lapok" szerkesztésénél a közönség már megszokott. Rákosi Jenő czikke Munkácsy Árpádjáról, a chicagói világkiállítás rövid ismertetése, mind hozzáfűrnl a lap szellemi értékének emeléséhez, mely valamennyi heti közlönyök között nemcsak a legelterjettebb hanem a legjutányosabb is. Előfizetési ára egész évre 6 frt, fél évre 3 frt, negyed évre 1 frt, 50 kr. Mutatvány számok levelezőlapon nyilvánitott óhajtásra ingyen és bérmentve küldetnek

— A bölöni unitárius egyháközség a háromszéki unitárius egyháznzkörnl egyértéltog Bölöuben, folyó 1893-ik évi junius hó 11-ik napján tisztelendő Löfi Áron bölöni unitárius lelkész és háromszékiöri unitárius esperes 40 évi papsága alkalmából jubileumi ünnepet rendez.

— Szeretlek!

A leányka szólanul oda dőlt az ifju keblére, s a szőke tejecske megpihent az erős ifju-vállon.

A két rokon sziv egy pillanatban látta át a helyzet sajátságait.

Margit önfeledten susogta:

— Szegény, beszélhes Pistukám!

Ez a mamát annyira meglepte e váratlan jelenet, a nyitott ajtónál, hogy megdermedve állott meg, mint egy mutatófa.

A megzavarodott Pista némán állt egy pillanatig, azután bátran oda lépett az asszonyhoz, s erős, férfias hangon szólt:

— Nagyságos asszonyom, Margit kezét kérem.

De már erre a szóra az öreg ur is felrettent az ujság mellől, ifju erővel perdült be a szobába, és mikor az arczokból, a halott szavakból megértette a helyzet komolyságát, oda futott Pistához, s az elmulasztott ölelgetéseket akarva kipótolni, beszélni szeretett volna sokat, sokféle, a végül is könyneznl kezdett.

Azt a külföldi utat Pista csak a jövő tavaszon tette meg nejével.

II.

Hanem ebben a játékban mégis csak a papa győzött.

Bene Ferencz.

— Második honvéd-menedékház létesítését javasolja a Kolozsvart megjelenő 1848—49. „Történelmi Lapok" máj. 15 iki száma. Erre a czélra Kolozsváron a Mátyás király szülőtelj házát a annak szomszédépületeit javasolja. A lap szerint indokolja egy második honvéd menedékház szükségességét azzal, hogy a mégélő harminczezer honvéd nagy része nyomorusságban van, ezeknek a budapesti 100 személy befogadására szolgáló menhaz annyi mint egy csepp a tengerben, a kolozs honvédeknek nyujtott napi 5 kr. sem elegendő a megélhetésre. A terv kivitelében a kezdeményezőkkel egyet értenek a kormány emberei is. — A lap közli Krudy Gyula honv. szazados életrajzát és arczképét, s Dr. Éder Józsefről, Benedek J.-től, Szabó Sámuelről és másoktól közöl érdekes dolgokat és Teleki Sándor ezredesnek közli egy 1860-ban irt eddig kiadatlan versét. A lap ára évnegyedre 1 frt. megrendelhető Kolozsvárt.

Fa szállítás. A m. kir. államvasutak igazgatósága az 1894—1899. években szükséges mihöjl fa szükségletének biztosítása czéljából pályázati hirdetményt tett közzé. Az ajánlatok f. é. junius hó 9. déli 12 óráig beterjesztendők. A bánatpénz a szállitás értéke 5%-ának felel meg. Az érdeklettek a pályázati hirdetményt és a szükségleti kimutatásokat a brassói kereskedelmi és iparkamara irodájában beteknithetik.

— Minden férfi szereti a tészlát, azért tehát minden háziasszony, a ki igazán jó tésztát vagy sütemény akar készíteni, az csakis az *Ervesi-féle* állat szerkesztett s mindenki által jelesnek elismert „*Tésztás Könyvet*" szerezze meg, melynek utasitásai szerint a legizletesebb tésztanemünk készíthetők el. A csinosan kiállitott könyv, mely 300 recipét foglal magában, 1 frtért kapható egyedül a „*Magyar Háziasszonyok Könyvtára*" kiadóhivatalában *Nyiregyházán.*

Törvényszéki csarnok.

Vérvád.

Bernhardt Róza izraelita, még nem egészen pólpárlásrunk panaszt emelt a biróság előtt Járó Terézt polgárnő és Lázár Mária családje ellen, hogy ezek az ő keresztény szolgálóját azzal rémitgették, hogy gazdái husvétra őt megölik a vérét kereszteléshez használják. Ezzel a sanda gyanusitással, — mondja a panaszos nő, — akartak rábirni a cselédet, hogy a szolgálatból kilépjen.

A tárgyalason a két antisemita nő égre-földre esküdött, hogy effélo dolgokra nem is igen gondoltak, nem hogy szájokra vették. S ezzel szent volt a béke, mert a panasztlott e nyilatkozatai megelégedve, panaszát visszavonta, mint mondá „nem akartam buszut állni"; csak magát akarta fedezni az esetre, ha a leány vélettenül eltünnek, nehogy a Solymosi Eszter historiája elevenittessék fel

Biró uram panaszom van.
Nem szeret engem az . . . asszony.

Ez a régi és mindig uj nóta hangzik a biróság előtt, hol eredeti alakjában, hol a fenti variatióval.

A napokban is ezzel állitott be egy prázsmári szomszéd a birósághoz, keservesen panaszolva, hogy nemcsak hogy nem szereti őt az asszony, de sőt szeretőjével együtt őt meg is verték s lakából is kiüzték s ő most 11 évi többé-kevésbbé békés házasélet után hajlóktalanul kénytelen bodorogni.

A panasz jegyzőkönyve vélelo után megkönyvebbitlen tározott a szomszéd, s ugy látszik, már az idézö végére megtetto a hatást a hitlen menyecske s gazdája udvarlójával, mert a tárgyalásra panaszos egyedül jelenvén meg, sokkal gömbölyübb abrázatnal jelenté, hogy otthon a rend helyre állt, s kérte a hivatalos beavatkozást mellőzni. Hogy meddig tart a rend, a béke, s mikor ujul fel a panaszos nóta ujból: arról hallgatunk.

Pogácsás kofa.

Sok sebesen pergő nyelvű asszonyság, ki a mézes kalács, s más hasonn édességek kicsinyben való elárusitása által jogot szerez ezen elnevezésre, büszkén vallja magát annak, és mélló önérzettel viseli a pogácsás kofa nevet, annál inkább, mert az kereskedelmi törvénynk szerint annyi, mint kiskereskedőnő.

Csakhogy nem minden nőnek ambiciója e nevet viselhetni; sőt horrendum dictu, akadnak még olyanok is, a kik e diszes jelző sértésnek tekintik.

Az igazságszolgáltatás egyik faktorának — a kinek feladata a kir. törvényszék és m. kir. posta hivatal között a leveleket, küldeményeket ide oda szállítani, és a folytonos összeköttetést, barátságos érintkezést ápolni, öregbiteni — kedves felesége szivére vette a pogácsás kofa elnevezést, melyet egy öreg rendű kolléga, — talán egy rangosztályival alantabb, — merészelt ellene használni. Az öreg kolléga nem arra akart czélozni, hogy az asszonyság nagyrabecsült mamája meg büszkén viselte a pogácsás kofa nevet, hanem inkább azt kivánta jelezni, hogy a nagyrabecsült pogácsás mama tiszteletreméltó leánya is örökölt a mama mesterségéből egy kritorion-t, a pergő nyelvet.

A nagyrabecsült mama tiszteletreméltó, leánya azonban megorolt ez „elkeresztelés"-ért s panaszra ment.

Hanem a biróság elvetette a panaszt, mert szerinte a pogácsás kofaság tisztességes keresetmód, tehát ha valaki annak nevezneK, nem meggyalázó rá néve, s igy becsületsértést nem képezhet. S ezt a nézetet elfogadta a felsőbb biróság is, noha a panaszost felebbezésében meg az által is akart a biráka hatni hogy: „hátha a biró ur kifogásatlan, bájos nejét neveznék el pogácsás kofának, nem találná-e becsületsértőnek?"

Dixi.

Budapesti értéktőzsde.

1893. május 17-iki árfolyam.

Magyar aranyjáradék	4%	115.50
„ papirjáradék	5%	94,95
Magyar vasuti kölcsön		—,—
„ kel. vasut. áll. köv. I. kib.		—,—
„ „ „ „ „ II.		—,—
„ „ „ „ „ III.		120 1/2
földtherm. kötvény		—,—
„ „ „ záradékkal		—,—
Temes bánáti földtherm kötvény		—,—
Temes-bánáti földtherm kötv. zárad.		—,—
Erdélyi földtherm. kötvény		—,—
Horvát szlavon földtherm. kötv		—,—
Magyar szőlőd-zsma vált. kötvény		—,—
Magyar nyeréménysorsjegy kölcsön		152 1/2
Tisza szab. és szegedi sorjegy		143 —
Osztrák járadék papirban		98 1/4
„ „ ezüstben		98.—

Nyilt tér.*

Nyersselyem Bastruhákra alkalmas kölmetet előtönyönket *10 frt. 50 krért* a jobb fajtajuakat is — valamint *fekete, fehér* és szines selyem kelmeket méterenként *45 krtól 11 frt, 65 krig* — sima, kocskázott, csikozott, és damaszott stb. minőségben (mintegy 240 fajtában és 2000 különböző szin s árnyalatban) szállít; posta és vámmentesen *Henneberg G.* (ca. és kir. Hivatal szállitó) *selyemgyára Zürichben.* Minták posztaforduloval küldetnek. Svájczba czimzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

*) Az ezen rovat alatt megjelent közleményekért nem vállal felelősséget A szerk.

A helyi érdekű vasut uj menetrendje.

Indulások. *Sétatér állomásról m. á. v. pályaudvarhoz* 4 ó. 38 p. reggel, 7 ó. 42 p. reggel, 9 ó. 43 p. reggel, 10 ó. 37 p. délelőtt, 11 ó. 28 p. délelőtt, 1 ó. 51 p délután, 6 ó 38. este és 9 ó. 58 p. este; *Noa* állomásra 3 ó. 17 p. délután és 5 ó. 16 p. délután; *Hosszufalura* 7 ó. 49 p. reggel, 11 ó. 42 p. délelőtt, 2 ó. 55 p. délután, 9 ó. 43 p. délután és 9 ó. 20 p. este; *Bertalanra* 5 ó. 25 p. reggel, 8 ó. 36 p. reggel, 10 ó. 11 p. délelőtt, 12 ó. 16 p. délután, 1 ó. 51 p. délután, 4 ó. 24 p. délután, 7 ó. 20 p. este, 7 ó. 57 p. este és 10 ó. 54 p. este. (Pótérri Bertalanra 6 ó. 37 p. reggel.)

Érkezések. *Sétatér állomásra, m. á. v. pályaudvarról* 5 ó. 25 p. reggel, 8 ó. 36 p. reggel, 10 ó. 19 p. délelőtt, 11 ó. [illegible] délelőtt, 12 ó. 16 p. délután, 3 ó. 37 p. délután, 7 ó. 26 p. este és 10 ó. 54 p. este; *Noa*

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár ® Fundația pentru Școala - BCU Cluj-Napoca.

állomásról 4 ó. 24 p. délután és 6 ó. 22 p. délután; *Hosszufalurdl* 7 ó 27 p. reggel, 10 ó. 11 p. délelőtt, 1 ó. 51 p. délután, 5 ó. délután és 7 ó. 57 p. este; *Bertalanrdl* 4 ó. 38 p. reggel, 7 ó 42 p. reggel, 9 ó. 43 p. reggel, 11 ó. 42 p. délelőtt, 1 ó. 51 p. délután, 2 ó. 53 p. délután, 5 ó. 43 p. délután, 9 ó. 20 p. este és 9 ó. 58 p. este. (Bertalanról Főtérre 6 ó. 34 p. reggel.)

Vasuti menetrend.

Vonatindulások. *Budapest felé*: Vegyes vonat 5 óra 10 perczkor reggel; gyorsvonat 2 óra 45 perczkor délután; személyvonat 7 óra 43 perczkor este. *Bukarest felé*: Gyorsvonat 5 óra 15 perczkor reggel; vegyesvonat 11 óra délelőtt; gyorsvonat 2 óra 19 pkor délután. *Zernest felé*: (Brassó-Bertalan állomásról Vegyes vonat 9 óra 05 pkor reggel; vegyes vonat 3 óra 16 pkor délután; 9 óra 25 pkor este. *Kézdi-Vásárhely felé*: személyvonat 5 óra 46 pkor reggel, 8 óra 50 pkor reggel és 3 óra 10 perczkor délután.

Vonatérkezések. *Budapest felől* Vegyesvonat 10 óra 5 perczkor este; gyorsvonat 2 óra 9 perczkor délután; személyvonat 8 órakor reggel. *Bukarest felől*: Gyorsvonat 2 óra 18 pkor délután; vegyes vonat 7 óra 01 pkor este; gyorsvonat 10 óra 17 pkor est. *Zernest felől*: (Brassó-Bertalan állomásra) Vegyes vonat 6 óra 04 pkor reggel; vegyes vonat 1 óra 19 perczkor délután; és vegyes vonat 8 óra 06 pkor este. *Kézdi Vásárhely felől*: személyvonat 8 óra 18 pkor r-ggel, 1 óra 49 pkor délután és 6 óra 56 pkor este.

Felvilágosíttást szívesen ad a városi menetjegytroda, Kolostor-utcza 11., hol jegyek válthatók és podgyász feladható.

Posta chequs-számla 505. sz.

Giro-számla az o.-m. banknál.

„ALBINA"
takarék- és hitelintézet

BRASSÓI FIÓKTELEPE

takarék-betéteket 4½%-kal kamatoz, és önmaga fizeti a kamatadót,

váltókat 5½%-tól kezdve leszámitol,

jelzálogra fél értékig **6%**-os kölcsönöket ad,

értékpapirokra és **pénzértékekre** az árfolyamuk 85%-ig,

nemes érczekre és **árukra** ⅓—¾ értékig kölcsönöket ad **5½%**-tól kezdve,

vesz és **elad** Budapesten, Bécsben és Bukaresten jegyzett **értékpapirokat, valutákat** és **deviseket a napi árfolyamban,**

legjutányosabban eszközöl **fizetéseket** és **incassokat,** ellát és eszközöl **utalványokat az összes** bel- és külföldi **kereskedelmi pinczokon,**

levált szelvényket levonás nélkül és leszámitol olyanokat lejárat előtt és vesz román értékpapirokkal járó szelvényeket a legmagasb árakon,

elvállal mindenféle bankszerü transactiónak bizományosi elintézését,

bérbeadja a m. kir. államvasutak brassói **pályaudvarán** közvetlen közelében azzal két vágány által összekötött **Vasut-utcza 45. sz.** a. lévő **raktár-helyeit, raktárait** és **téreit,** végül

biztositja az **EQUITABLE** new-yorki életbiztosító társulat képviseletében, az ezen társulatnak rendkivül jutányos föltételei mellett mindenféle kombinacziókban **az ember életét.**

Irodai helyiség: Brassó, Főtér, Kádársor 22. I-ső emelet.

Hivatalos órák: 7½—1½óráig, pénztári órák **8—1** ig.

242 (1—100)

TUTSEK E.

temetkezési intézete,

BRASSÓ, Kapu-utcza 4. sz. a Tehén-piacz sarkán.

Ajánlja a n. é. közönség becses figyelmébe — előforduló halálesetek alkalmára — jól berendezett **temetkezési intézetét,** hol minden a temetkezés-hez szükséges tárgyak a legolcsóbbtól a legfiномabbig, mindig készletben és jutányos árakban találhatók.

Ércz-koporsók bizományi raktára a legelső **b é c s i** ércz koporsó gyárból.

Saját műhelyében készült mindennemű fakoporsók, — díszes kiállitásu **ércz utánzott** koporsók és finom politurozott **cserefa**-koporsók olcsó árakban. — Továbbá szép **sir-koszoruk** és koszoru **szalagok,** valamint minden a temetkezéshez szükségelt czikkek jutányos árban kaphatók.

Márvány siremlékek képviselete.

Saját díszes halottas kocsi 2 és 4 fogatuan, valamint egész ujonnan épitett díszes **kék gyerek halottas kocsi** és minkettőhez kivánatra a testvivők is a nagyérdemü közönség becses rendelkezésére állanak.

Elvállalok nagyon méltányos árakért teljes kiállitásokat, minden osztály szerint, vallás és nemzetiségi különbség nélkül, oly formán, hogy az illető gyászoló családnak semmi utánjárása nincsen, melyeket az eddig ismert pontossággal és egybevágó renddel intézek el, a miért is előforduló halálesetek alkalmára becses pártfogásukba ajánlom intézetemet.

Végül pedig ajánlom **közvetitő, cselédszerző** és **ügynöki** intézetemet is, melynek a pontos eljárás szintén fő feladatom.

Kiváló tisztelettel

34 (27—*) **Tutsek E.**

Máriaczelli Gyomorceseppek

magyarországi hatnak gyomor bajoknál, mélyütöttebbeken és általánosan ismeretes hírü és nepszerü.

Ezen ceseppek ugy mint: gyomorgyulladás, gyomorgörcsesség, hányás lehányás, fetfugás, savanyu felköhögés, hányinczás, gyomorrégés, fenesiges nyálkakiválasztás, sárgaság, undor és kávás, gyomorgörcs, szédülés.

Hallhatós gyógyszerünk könnyü fejfájásnál, a mennyiben ez a gyomorról származott, gyomorfertőzésnél, kialakult és italokkal, gilisztik, makajok vagy **bomormirigyek**nél.

Ezeknek hatásuk biztosan van, **de az egyszerü ceseppek** ezek ős kitünő bizonyitanak, az ős mint egy sokszor bizonyitvány tanusik. Egy kis üveg ára hasonlatul utasitásszal együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi Raktár:

Török József gyógyszertára **Budapest,** Király utca 12.

A vidéken is alárbbi tisztesen tesztek megrendelésnél. Csak olyan ceseppek szerepelnek, melyeknek gyógyszerünk van, vagy pedig a kezünk alá kérjük! (C. Brady: az ezen szavakkal: „Valódiságát bizonyitom.")

A Máriaczelli gyomorceseppek valódian kaphatók.

Brassóban: Jekelius F. özvegye, Roth György, Hornung Gyula, Kellemen Ferencz a „Fehér templomhoz" és Kugler E. „Hygiea" gyógyszerész uraknál, 68 (22—35)

Hosszufalun, Jekelius Gusztáv gyógyszerész urnál.

Szám 6332/1893.

Hirdetmény.

Minden a vendéglősdési, vendégiöi, kávéházi és kávémérési üzlet Brassó város területén való folytatásról szóló szabályrendelet a magas m. kir. belügyminisztérium által az 1893. évi márczius hó 10-én 41299/1893 sz. a. kelt rendelettel jóváhagyatott és a *folyó 1893. évi junius hó 1-ével hatályba lépik*, ennélfogva figyelmeztetnek valamennyi vendéglősök, vendégiősök és kávésok arra, hogy az emlitett szabályrendelet, mely a városkapitányságnál és a városi tanács kiadóhivatalánál példányonként 5 krért kapható, minden vendéglőben, kocsmában, valamint minden kávéházban kifüggesztendő.

Továbbá tudtul adatik, hogy az üzleti helyiségek a rendőri zárórán tul jeglelyek reggeli 2 óráig való nyitvatartásával bezárandók egy 5 frtnyi díj fizetendő s hogy a női személyzet tartása a vendégek kiszolgálására külön feltételekhez van kötve.

Brassó, 1893. évi május hó 13-án.

245 (2—3) *A városi tanács.*

ESKÓR

(nyavalyatörés)

gyógyitható visszaesés nélkül. Ezerek bizonyitják a tudomány ezen csodaszerü vivmányát.

Kimeritő tudósitások válaszbélyeggel együtt intézendők a következő czimre:

„Office Sanitas" Párisban, 30., Faubourg Montmartre.

49 (19—*)

MAGY. KIRÁLYI ÁLLAMVASUTAK GÉPGYÁRANAK VEZÉRÜGYNÖKSÉGE

110 (2—6)

most: Budapest VIII., József-körut 41. szám., ajánlja

Budapest, VIII. ker., József-körut 41. szám.

a magyar kir. államvasutak gépgyára

a magyar kir. államvasutak gépgyára

a magyar kir. államvasutak gépgyára

a magyar kir. államvasutak gépgyára

a magyar kir. államvasutak gépgyára

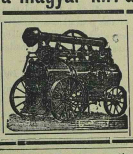

felülmulhatlan jóságu gőzcséplő-garnituráit,

malomczélokra különösen alkalmas henger-kazános lokomobiljait,

teljesen vasból készült szalmakazalozógépeit,

szabadalmazott Stibor-körfürészeit

uj szerkezetű, szállitható gőz-kukoriczamorzsolóit,

valamint mindennemű mezőgazdasági gépeit, kedvező feltételek mellett.

Árjegyzékek ingyen és bérmentve.

Tévedések kikerülése végett a levelezések, küldemények és megrendelések mindig csak igy czimzendők:

A magyar királyi államvasutak gépgyára

VEZÉRÜGYNÖKSÉGÉNEK

Budapest, VIII. kerület, József-körut 41. szám.

Brassó, nyomatja és kiadja a Brassói Közművelődés nyomda.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.